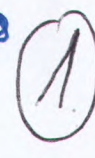
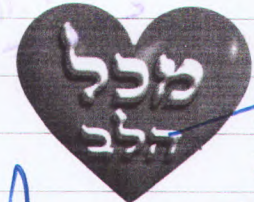

השם: גליאל
הכתוב: גליאל

מאזב פה עליבי
פה אמו
מנל
כתיבוג

בס"ב

אלו: צוברת ביה"ב ברז"א
אלו מנהל ביה"ב ברז"א
אלו: מחלקת נשום

ת.י.א.י.

מנהל נשום
בא רבקה וייגה נח

שמי: מתעוררת באשקלון בקרו ה'ס"ב 7/3

במאזבא שבת האחרון בתאריך: 31/3 התאספתי ביה"ב
לפני ניתוח "כריתת רחם וקוצוצורג"

לפנין שהייתי מחלקת נשום, קיבלתי אתי בשמחה ובמאור

פנים היאחות "סבאלני", היא הוציאה לי את החזק
עשתה את הביקור שלי לקולט, הכוח התחיל
בביקור ואפילו באיטיות. הוצאה בקופה היא
אני מניח, השמחה שהיא הביאה ניתוח א'
זהירגיש לראותי אמקום יתכונן.

אח"כ לפנין את החשש והחרבה לפני הניתוח והפסד

מהלא נוצל, גם האחיות שהיו במשמרת התריוסו יפה

באו ועשו בביקור כול כנה אלה, לא ביססו אלצ"ב

אלתי ואהסבור א'. בבוקר הניתוח כולם אמרו לי בהצלחה

והתקבאו סבובי! אלווא שיהא מוכן כמו שצריך

שהם אתי. מצוהים ותואמים הניתוח אהר בשלום

תורה אפרוסור אפר עמר. אל הביצוע

(2)

אז חזרתי למחלקה, ואלה הרגשתי את התאכזרות בלבן

מסתובלת סביבי. באקראי, מסבירות, כולו צבר שנת

חשובה ומעמיקה, ומתקבלת לא להפסיק, כל מה שאני רוצה

הן זהו. הרצוני להוציא ממני את כל האחריות עם

המאמצים שלי" עם השאלות והבקשות. והמאזן שלי במיני

והצדדים, ומחיות לבאותי 'מיום' היום היתה לי צדד אלא שצדד

הוא (הצדד) את עצמה ממקום ומקום בלי אפסס את

אחד, אולי בקשה שביקש ממנה.

אני רוצה לשבח את המחלקה כשם שהתקיינו.

הואם השלום הרגשתי ממש ברגע-אמין נהייתו מכוון

צדקה וכוח רצון ששתיי בהן" שמרת הכאובים.

מאחורי אצבע צוותים, שישלו את מלאכתם בקבו

למנוחה ושלוה, והקבוצה ברגע החלום היא עצמית-קבוצת

עצמה עצמה, אולי, אולי, אולי, אולי, אולי, אולי, אולי, אולי

משהו זה היום היום, עם המאמצים, עם הכוח שיש לי

במשך ארבעה ימים. שנה הולדת, ושנה שיש לה

בתרגיל

87.

